DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

31 maja **Nr. 15.** **Rok 1930.**

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNO - ADMINISTRACYJNE I PRAWNE.

116.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 maja 1930 roku Nr. I/1/2784/30 w sprawie wagonów letniskowych oraz urządzenia remontu i korzystania z budynków z mieszkaniami letniemi.

I. Na podstawie badań, przeprowadzonych w poszczególnych Dyrekcjach w sprawie wagonów letniskowych, Ministerstwo Komunikacji zauważyło, że wysokość opłat i zasady korzystania z tych wagonów dają często powód do uzasadnionej krytyki.

Celem ujednostajnienia zasad korzystania z wagonów letniskowych zarządza się co następuje:

Ministerstwo Komunikacji na każdorazowy wniosek Dyrekcji zezwalać będzie na ustawianie wagonów letniskowych na odpowiednich stacjach, celem umożliwienia pracownikom kolejowym i ich rodzinom pobytu w miejscowościach klimatyczno-uzdrowiskowych.

Do tego celu wolno przeznaczać jedynie wagony towarowe kryte (z wyjątkiem serji Kds) i możliwie niezdatne do ruchu, odpowiednio przystosowane z wykluczeniem wagonów pocztowych i brankardów.

Używanie do tych celów wagonów osobowych bez względu na ich rodzaj i stan jest niedozwolone. Rodzaj wagonów towarowych, jakie mają być ustawiane na mieszkania letnie wyznacza każdego roku Ministerstwo Komunikacji. Wagony letniskowe powinny być podstawiane na torach zapasowych wskazanych przez Naczelników Oddziałów Ruchu względnie Dyrekcje w miejscach, na których będą mogły stać przez cały czas postoju bez potrzeby przetaczania i z których mieszkańcy wagonów będą mieli do nich dostęp bez konieczności przekraczania torów.

Ze względu na bezpieczeństwo umieszczanie w wagonach piecyków, kuchenek, primusów i t. p., zabrania się pod rygorem utraty zezwolenia na korzystanie z wagonu letniskowego.

Dozwala się oświetlać wagony na koszt korzystającego z nich wyłącznie latarkami zamykanemi, z palnikami parafinowymi lub świecowymi. Wyjątkowo dopuszcza się oświetlenie naftowe z zastrzeżeniem zachowania ostrożności. Wszystkie wymienione wagony muszą być zaopatrzone w prowizoryczne schody drewniane, drzwi zaś wchodowe powinny posiadać urządzenie, umożliwiające zamykanie drzwi na klucze lub kłódki.

Zabrania się wyrzucania śmieci i odpadków w pobliżu wagonów, należy je składać w miejscach na to przeznaczonych.

Co do sposobu utrzymania porządku i czystości miarodajne są wskazówki właściwego zawiadowcy odcinka drogowego.

Do korzystania z wagonów letniskowych uprawnieni są na podstawie zezwolenia Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych pracownicy P. K. P. i ich najbliższa rodzina, pozostająca na wyłącznem utrzymaniu pracownika, lecz z bezwarunkowem zastrzeżeniem wspólnego pobytu z odnośnym pracownikiem.

O ustawieniu wagonów należy zawiadomić wszystkie Dyrekcje i urzędy bezpośrednio podległe Ministerstwu Komunikacji, celem dania możności korzystania z tych wagonów pracownikom obcych Dyrekcyj i tych urzędów.

Wagony należy przydzielać na okresy najwyżej 4-tygodniowe w sezonie od 1 czerwca do 31 sierpnia.

Opłaty za używanie wagonów wynoszą:

a) wagony kompletnie urządzone, t. j. zaopatrzone w łóżka, materace lub sienniki, stół, krzesła lub stołki, miednicę, dzban, wiadro i t. d. za okres 4-tygodniowy zł 25;

b) wagony, posiadające tylko urządzenia do spania, t. j. prowizoryczne łóżka, deski, prycze i t. d. za okres 4-tygodniowy zł 8.

Pracownicy reflektujący na przydzielenie miejsc w wagonach letniskowych winni wnosić podania w drodze służbowej do Wydziału Osobowego odnośnej Dyrekcji, podając czas i miejsce, w którym z wagonów zamierzają korzystać i ilość członków rodziny. Przy rozdziale mieszkań w wagonach powinni być uwzględnieni w pierwszym rzędzie pracownicy najniższych stopni służbowych, pracownicy posiadający dzieci w wieku szkolnym oraz pracownicy dla których z powodu stanu zdrowia konieczny jest pobyt w danej miejscowości klimatycznej względnie uzdrowiskowej.

Wydatki powstałe z przystosowania i ustawienia wagonów oraz wpływ z komornego należy pokrywać lub też przekazywać zgodnie z rozporządzeniem Min. Kom. Nr. II/6026/28 z 7/VII. 1928 r.

Za wszelkie uszkodzenia wagonów i urządzenia tychże, winni pociągani będą do zwrotu wynikłych z tego powodu strat.

Pewną ilość wagonów rezerwować należy dla pracowników Ministerstwa Komunikacji i ich rodzin.

II. W sprawie korzystania z mieszkań w domach letniskowych, Ministerstwo Komunikacji ogranicza się do udzielenia następujących wyjaśnień:

1) Koszta opału i światła powinni pracownicy zwracać w pełnej wysokości przedsiębiorstwu P.K.P.

W braku licznika do mierzenia zużytego prądu elektrycznego w poszczególnych mieszkaniach, należy koszta oświetlenia całego budynku (willi) w stosownych częściach rozłożyć na wszystkich mieszkańców budynku (willi).

2) Komorne za pokoje względnie mieszkania w budynkach letniskowych należy obliczać wedle tych samych zasad, jak za mieszkanie skarbowe w tak zwanych „nowych" domach, t. j. od metra kwadratowego powierzchni użytkowej mieszkania, doliczając jako zwrot ewentualnych kosztów doprowadzenia tych mieszkań do należytego stanu i za umeblowanie, zależnie od jakości tegoż, należytość do wysokości 50% komornego. W tych przypadkach, gdy mieszkania letniskowe wynajmuje się wyłącznie na letnie miesiące i tylko za te miesiące pobiera się komorne, należy pobierać komorne wyższe od normalnego komornego — o 50 do 100% — zależnie od jakości mieszkania i jego umeblowania, o czem decyduje Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych, w której okręgu dany budynek się znajduje. Nie odnosi się to do mieszkań prymitywnych w barakach letnich o pojedyńczych ścianach z desek, za które to mieszkania należy pobierać najniższe stawki w myśl ustępu 3 od końca § 8 „Przepisów Mieszkaniowych" bez wszelkich podwyżek. Za kuchnie, używane wspólnie przez dwie lub więcej partyj, powinni odnośni pracownicy wpłacać komorne w równych częściach wedle tych samych stawek, co za pokoje. Komorne należy potrącać z uposażenia pracownika na podstawie list płacy, analogicznie jak za zwykłe mieszkania.

3) Mieszkania letniskowe przydziela Wydział Osobowy właściwej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

4) Wszelkie postanowienia „Przepisów Mieszkaniowych dla lokatorów w budynkach P. K. P." powinny mieć analogiczne zastosowanie również do mieszkań letniskowych.

5) Oddział Drogowy (Sekcja Utrzymania Kolei) powinien ułożyć osobno dla każdego budynku letniskowego swojego okręgu „Porządek domowy".

W „Porządku Domowym" należałoby specjalnie zwrócić uwagę na obowiązek terminowego zajęcia i opróżnienia mieszkania, na zakaz przywożenia, o dostawianiu mebli prywatnych oraz przedstawienia inwentarza skarbowego, na polecenie szanowania tego inwentarza, wreszcie na warunki korzystania z ewentualnie istniejących urządzeń i udogodnień i t. p.

III. Za używanie pudeł wagonowych na cele mieszkaniowe należy nadal pobierać w myśl zarządzenia Ministerstwa Komunikacji Nr. I/3603/2/28 z 21/III. 1928 r. (Dz. U. M. K. Nr. 9 z 1928 r.) opłatę w kwocie 2 zł miesięcznie.

Natomiast za pudła wagonowe, przeznaczone wyłącznie na mieszkania letnie należy pobierać opłaty analogicznie jak za wagony letniskowe, t. j. z urządzeniem prymitywnem 8 zł, z urządzeniem kompletnem 25 zł za okres 4-tygodniowy.

117.

Nr. P. 2/4992/30 z dnia 2 maja 1930 r. w sprawie wypłaty ryczałtu przy przesiedleniu pracowników, pobierających dodatek ekonomiczny.

Wobec zapytań niektórych Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych, w jakim wymiarze należy pracownikom, pobierającym dodatek ekonomiczny, wypłacać ryczałt na przesiedlenie, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

Przepis § 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia etatowych pracowników P. K. P. (Dz. Ust. R. P. Nr. 99, poz. 860 z 1927 r. i Dz. Urz. M. K. Nr. 8, poz. 79 z 1928 r.) przewiduje dla pracowników, pobierających dodatek ekonomiczny (żonatych lub wdowców z dziećmi), wyższy wymiar ryczałtu, gdyż wydatki przy przesiedleniu pracownika wraz z rodziną są niewątpliwie znacznie wyższe, w porównaniu do pracownika samotnego.

Z przepisu tego, jako też z wyjaśnienia do tego paragrafu (Dz. Urz. M. K. Nr. 8, poz. 79 z 1928) wynika wprawdzie, że ryczałt jest należnością, której przyznanie następuje bez obowiązku ze strony pracownika przedkładania rachunków tych kosztów, jednak, o ile idzie o przyznanie ryczałtu pracownikom, pobierającym dodatek ekonomiczny, należy wypłatę tego ryczałtu uzależnić od faktu przesiedlenia się rodziny pracownika do nowego miejsca służbowego, podobnie, jak to ma miejsce przy przyznawaniu innych należności, przewidzianych dla rodziny pracownika w p. 1) powyższego paragrafu.

W wypadku, gdy pracownik, pobierający dodatek ekonomiczny, czy to z powodu trudności mieszkaniowych, czy to z powodu innych okoliczności (seperacja) przenosi się sam bez rodziny, wskutek czego ponosi również mniejsze wydatki, połączone z przeniesieniem, należy mu przyznać ryczałt, w wymiarze dla samotnych.

Dopiero po przesiedleniu się jego rodziny do nowego miejsca służbowego, należy wypłacić mu ryczałt w wyższym wymiarze, względnie różnicę, między kwotą pobraną, a ryczałtem, przewidzianym dla pracowników, pobierających dodatek ekonomiczny.

W razie wątpliwości, należy uzależnić wypłatę wyższego ryczałtu od dostarczenia ze strony przeniesionego pracownika odpowiedniego dowodu (zameldowania rodziny w nowem miejscu służbowem).

118.

Nr. P. 2/11324/30 z dnia 12 maja 1930 r. wyjaśnienie w sprawie diet dla zawiadowców budynków.

Wobec wątpliwości, jakie nasuwają się niektórym Dyrekcjom O. K. P. przy wypłacie diet zawiadowcom budynków, Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

Ryczałty na wyjazdy przysługują tylko pracownikom na stanowiskach, wymienionych w rozporządzeniu M. K. z dnia 18 kwietnia 1928 r. Nr. I. 5584/2/28 (Dz. Urz. M. K. z 1928 r. Nr. 12, poz. 137). Inni pracownicy mogą otrzymywać w razie wyjazdów służbowych do miejscowości, położonych poza zwykłem ich miejsce służbowem, diety w myśl obowiązujących przepisów (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 października 1927 r., Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 860 z 1927 r. i Dz. Urz. M. K. Nr. 8. poz. 79 z 1928 r.).

Okoliczność, że dla danego stanowiska nie przewidziano w powyższem rozporządzeniu M. K. z dnia 18 kwietnia 1928 r., ryczałtu na wyjazdy, nie może pozbawiać danego pracownika prawa do diet w razie wyjazdów służbowych poza zwykłe miejsce służbowe.

Przepis §§ 16 ust. 2 rozporządzeń Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 137, poz. 1142 i 1143), w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 16 grudnia 1927 r. (Dz. Urz. M. K. Nr. 5, poz. 38 z 1928 r.), który orzeka, że w służbie drogowej uważa się za siedzibę służbową cały okręg, podległy danemu zawiadowcy odcinka drogowego, ma zastosowanie tylko do pracowników, przydzielonych danemu zawiadowcy (robotników, torowych i t. p.), nie dotyczy zaś pracowników, przydzielonych bezpośrednio do Oddziału, dla których zatem siedzibą służbową jest miejsce danego Oddziału, a nie odcinek zawiadowcy odcinka, lub cały okręg Oddziału.

SPRAWY FINANSOWE.

119.

Nr. II. 3/3791/30 z dnia 1 maja 1930 r. w sprawie potrąceń z emerytur.

Celem uproszczenia pracy przy likwidowaniu zaopatrzeń emerytalnych zarządza się co następuje:

Zarządzone okólnikiem z dnia 16 lipca 1929 r. Nr. II. 5741/7/29 (Dz. Urz. Nr. 12, poz. 129) uwidacznianie na odwrotnej stronie przekazu czekowego P. K. O. poszczególnych pozycyj należności i potrąceń ma być stosowane tylko przy pierwszem użyciu nowego wzoru czeków, przewidzianego z powołanym wyżej okólnikiem oraz przy przekazywaniu zaopatrzenia za miesiąc styczeń każdego roku a w innych miesiącach w ciągu roku tylko wówczas, gdy zachodzi zmiana poszczególnych pozycyj należności lub potrąceń w porównaniu z poprzednim miesiącem.

Również uwidaczniać trzeba należności i potrącenia przy przekazywaniu jednorazowych wypłat z tytułu nadzwyczajnych dodatków, wyrównania i t. p.

W miesiącach, w których żadna zmiana nie zachodzi, nie należy wypełniać zestawienia należności i potrąceń, lecz tylko umieszczać na niem napis: (odcisk stempla) „Bez zmiany".

SPRAWY RUCHOWE.

120.

Nr. IV/1/3845/30 z dnia 15 maja 1930 r. w sprawie uzupełnienia Przepisów o wykonywaniu przez Urzędy (stacje) kolejowe pomocniczej służby telegraficznej (Nr. R 15).

Celem dostosowania Przepisów o wykonywaniu przez urzędy (stacje) kolejowe pomocniczej służby telegraficznej (Nr. R. 15) do obowiązującego P. K. P. Międzynarodowego Regulaminu Telegraficznego, w sprawie płatnych wskazówek służbowych, jakiemi mogą być opatrywane telegramy prywatne przez nadawców, uzupełnia się przepisy jak następuje:

W § 17 ustęp pierwszy, pod wyrazami: „— PCD — potwierdzić odbiór telegramem pilnym" umieścić wyrazy: „— PCP — potwierdzić odbiór pocztą". W załączniku Nr. 3, pozycja piąta, w ustępie pierwszym, po wierszu szóstym od góry umieścić wyrazy: „lub za pośrednictwem poczty".

W ustępie drugim tejże pozycji piątej, wzamian początkowych wyrazów: „W tych wypadkach nadawca jest obowiązany" umieścić wyrazy: „Gdy nadawca żąda, by potwierdzenie odbioru było mu przesłane telegraficznie, jest on obowiązany" i dalej jak w tekscie.

Za ustępem drugim tejże pozycji piątej, umieścić nowy ustęp o treści następującej: „Gdy nadawca żąda, by potwierdzenie odbioru było mu przesłane za pośrednictwem poczty" uiszcza on należność, wynoszącą opłatę pocztową jak za list zwykły 40 gramowy — 25 groszy i umieszcza przed adresem płatną wskazówkę służbową — potwierdzenie odbioru pocztą lub — P.C.P. —.

121.

Nr. IV/1/3535/30 z dnia 16 maja 1930 r. w sprawie wstępu na terytorjum kolejowe funkcjonarjuszów Policji Państwowej.

Wobec zachodzących nieporozumień Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że wstęp na terytorjum kolejowe jest dozwolony bez jakichkolwiek ograniczeń (bez biletu na przejazd lub peronowego) wszystkim mundurowym funkcjonarjuszom Policji Państwowej bez obwiązku legitymowania się, zaś funkcjonarjuszom służby ogólnej w ubraniu cywilnem, jakoteż funkcjonarjuszom służby śledczej — za okazaniem legitymacyj służbowych lub też oznak służby śledczej.

Jedynie w wagonach kolejowych, w czasie podróży koleją, należy funkcjonarjuszów Policji Państwowej traktować jako zwykłych podróżnych, podlegających obowiązkowi kontroli ze strony organów kolejowych.

122.

Nr. IV/1/3512/30 z dnia 12 maja 1930 r. w sprawie niedopuszczalności przestawiania wagonów z ludźmi za pomocą rzutów.

Na jednej z większych stacji zdarzył się niedawno wypadek silnego najechania pięciu wagonów z emigrantami na wagony stojące, wskutek czego spadający z półek bagaż spowodował uraz kilkunastu podróżnych. Przeprowadzone dochodzenie ustaliło, że przyczyną wypadku było odrzucenie wagonów z podróżnymi, w dodatku bez obsadzenia hamulca. Niehamowane wagony potoczyły się aż na drugi koniec toru i najechały na stojące tam wagony.

Z uwagi na niedopuszczalność przekroczeń zasadniczych przepisów ruchu, które zakazują przetaczania wagonów z podróżnymi za pomocą odrzucania, jak to w omawianym przypadku się działo, Ministerstwo Komunikacji poleca podczas szkolenia przypomnieć pracownikom istniejące pod tym względem przepisy oraz zobowiązać zawiadowców stacji i organa kontrolne do zwracania bacznej uwagi na wykonywanie pracy manewrowej. Pracowników posługujących się przy przetaczaniu wagonów ich odrzucaniem w przypadkach, w których ten sposób przetaczania jest zakazany należy pociągać do surowej odpowiedzialności.

SPRAWY ZASOBOWE.

123.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji Nr. VI. 4/6071/30 z dnia 24 kwietnia 1930 r. w sprawie wyjaśnienia zarządzenia z dnia 31 marca 1928 r. Nr. VI. 4008/23/28 odnośnie uprawnień Komisji Materjałowej.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 marca 1928 r. Nr. VI. 4008/23/28 w punkcie 1 w ustępach a i b głosi, że obowiązkiem Komisji Materjałowych jest zatwierdzanie wniosków o zakupach, dokonywanych we własnym zakresie i preliminarzy dla zakupów zcentralizowanych. Jednakże omawiane zarządzenie nie zmienia zasad „Regulaminu Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych" odnośnie uprawnień Dyrektorów, ich Zastępców i Naczelników Wydziałów do zatwierdzenia umów o oddawaniu dostaw i robót dla Kolei Państwowych, wobec czego protokóły Komisji Materjałowych należy uważać za wnioski opinjodawcze i zgłaszać je do zatwierdzenia tym władzom, które w myśl Regulaminu są do tego uprawnione.

SPRAWY SANITARNE.

124.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 maja 1930 r. Nr. S. 264/30 o zmianie przepisów o badaniach lekarskich na P. K. P.

Do „Przepisów o badaniu lekarskiem kandydatów do służby kolejowej i pracowników kolejowych",

zatwierdzonych rozporządzeniem z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. S. 20/29 (Dz. Urz. M. K. Nr. 3, poz. 52) (S. 1), wprowadzam następujące zmiany:

1) Uchylam dotychczasowe brzmienie § 23, wprowadzając w to miejsce następujące postanowienia:

§ 23.

Badania lekarskie w związku z rozwiązaniem stosunku służbowego wskutek niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych oraz w związku z wypadkami w służbie.

Stwierdzanie fizycznej lub umysłowej niezdolności pracownika do pełnienia obowiązków służbowych w myśl § 123 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447), jakoteż stwierdzanie niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych pracowników, którzy ulegli nieszczęśliwemu wypadkowi z powodu lub w czasie pełnienia służby, wreszcie ocena stopnia utraty zdolności do zarobkowania, powstałej wskutek nieszczęśliwego wypadku lub z innych powodów — (§§ 42 i 52 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. o zaopatrzeniu emerytalnem etatowych pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R.P. Nr. 57, poz. 448) oraz art. 11 p. 4 i art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. o zaopatrzeniu emerytalnem nieetatowych pracowników P. K. P. i o zaopatrzeniu pozostałych po nich wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 551) — należy do Komisji Rejonowej (§ 20) względnie Głównej (§ 21).

Komisja ustala momenty, wskazane w § 20, w związku zaś z nieszczęśliwym wypadkiem, lub na żądanie władzy przełożonej pracownika także procentową utratę zdolności do zarobkowania.

Wyniki badań, pozostających w związku z nieszczęśliwym wypadkiem, spisuje się na druku Ser. S. Nr. 18, inne zaś na druku Ser. S. Nr. 14.

Określanie procentowej utraty zdolności do zarobkowania następuje według osobnych przepisów.

O decyzji Komisji Rejonowej, zatwierdzonej przez Naczelnika Wydziału Sanitarnego D. O. K. P., władza służbowa zawiadamia pisemnie pracownika, któremu przysługuje w ciągu dni 14 od daty otrzymania zawiadomienia prawo żądania zbadania go przez Komisję Główną.

§ 24.

Badanie emerytów w związku z ponownem powołaniem ich na służbę, względnie celem stwierdzenia stopnia niezdolności do zarobkowania.

Emerytów, względnie b. pracowników P. K. P. pobierających odszkodowanie, kierowanych przez władzę służbową do badania w myśl §§ 15 i 42 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 448) oraz art. 12, ust. 2 i art. 15, ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 551), badają komisje lekarskie, oznaczone w §§ 20 i 21.

Badanie odbywa się w zakresie, wskazanym przez władzę, kierującą emeryta do badania.

Wyniki badań spisuje się na druku Ser. S. Nr. 18 lub 14.

Jeżeli komisja uzna emeryta za zdolnego do pełnienia służby, protokół badania dołącza się do akt osobowych i zastępuje on protokół badania, na podstawie którego rozwiązano stosunek służbowy.

Co do norm wzroku i słuchu dla powoływanych na służbę emerytów, należy stosować postanowienie § 5 niniejszych przepisów.

§ 25.

Badanie niezdolności do zarobkowania członków rodzin pracowników i sierot po pracownikach.

Te same komisje (§§ 20 i 21), jednakże bez udziału przedstawiciela zainteresowanego działu służby, przeprowadzają na żądanie władzy przełożonej badania lekarskie członków rodzin pracowników w przypadkach niezdolności do zarobkowania z powodu choroby, lub ułomności fizycznej lub umysłowej, przewidzianych w § 1. p. 2b i c rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 sierpnia 1929 r. o zakresie opieki lekarskiej i środków leczniczych dla pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 485), oraz sierot po pracownikach, w przypadkach, przewidzianych w § 36 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 448) i w art. 33 p. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 551).

Wynik badania spisuje się odpowiednio na druku Ser. S. Nr. 18.

§ 26.

Badania na zarządzenie Ministerstwa Komunikacji.

We wszystkich przypadkach badań, przewidzianych w niniejszych przepisach, Ministerstwu Komunikacji przysługuje prawo zarządzenia badania lekarskiego lub też ponownego badania lekarskiego.

---

2) Tytuł przepisów zmieniam na: „Przepisy o badaniach lekarskich na P. K. P."

3) W § 1 zdanie pierwsze otrzymuje nowe brzmienie:

„Badaniu lekarskiemu podlegają kandydaci do służby kolejowej, pracownicy kolejowi, emeryci oraz członkowie rodzin".

4) W § 2 punkt b otrzymuje następujące nowe brzmienie:

„Przed przyjęciem na pracowników próbnych, przed zaliczeniem w poczet kandydatów na pracowników etatowych, lub w poczet pracowników nieetatowych, względnie przed mianowaniem na stanowisko etatowe, jeżeli zaliczenie lub miano-

wanie następuje bezpośrednio z kategorji pracowników kontraktowych, względnie czasowych (§ 17)".

W tymże § 2 należy po punkcie h) dodać następujące nowe 4 punkty, oznaczone literami i), k), l), m):

i) „w związku z rozwiązaniem stosunku służbowego wskutek niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych oraz w związku z wypadkami w służbie (§ 23),

k) w związku z ponownem powoływaniem emerytów na służbę, względnie celem stwierdzenia ich stopnia niezdolności do zarobkowania (§ 24)",

l) w związku z niezdolnością do zarobkowania członków rodzin pracowników i sierot po pracownikach (§ 25),

m) na zarządzenie Ministerstwa Komunikacji (§ 26)".

5) § 16 należy na końcu uzupełnić następującem zdaniem:

„Wyniki badań pracowników, zatrudnionych doraźnie wykonywaniem robót przejściowych (§ 1, zdanie drugie) spisuje się w sposób uproszczony na druku Serja S. Nr. 11a".

W tymże paragrafie należy w trzech ostatnich ustępach zmienić słowa:

„Protokół badania" na słowa: „karta stanu zdrowia".

6) § 17 otrzymuje tytuł i brzmienie jak następuje:

§ 17.

Ponowne badanie pracowników, przechodzących na stanowiska, wymagające wyższej sprawności fizycznej oraz pracowników kontraktowych i czasowych.

Przy badaniu pracowników, którzy mają przejść na stanowisko, wymagające wyższej sprawności fizycznej, oraz przy badaniu pracowników kontraktowych i czasowych przed przyjęciem ich na pracowników próbnych, lub zaliczeniem w drodze wyjątku w poczet kandydatów na pracowników etatowych albo w poczet pracowników nieetatowych, względnie przed mianowaniem ich bezpośrednio na stanowisko etatowe, stosuje się analogicznie przepisy o badaniu nowowstępujących (§ 16).

W tych przypadkach lekarz rejonowy otrzymuje do przejrzenia wyniki poprzednich badań lekarskich.

---

7) W § 20 w ust. 6, po słowach „na obecność białka i cukru", wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Komisja ustala, czy badany zdolny jest nadal do pełnienia służby na zajmowanem stanowisku, do służby na P. K. P. wogóle, do jakich rodzajów zajęć badany się nadaje ze względu na stan swego zdrowia, o ile zaś chodzi o udzielenie urlopu zdrowotnego, czy stan zdrowia pracownika wymaga udzielenia takiego urlopu i na jak długo."

8) W całym tekście przepisów należy poprawić oznaczenie:

„wzór Nr. . . . ." na: „druk Ser. S. Nr. . . . ." oraz oznaczenie: „D. K. P." na "D. O. K. P." w ostatnich zaś ustępach §§ 20 i 21 „Prezesowi D. K. P." i „Przesowi Dyrekcji" na: „Dyrektorowi Kolei Państwowych". Należy odpowiednio uzupełnić spis rzeczy.

ZAWIADOMIENIA:

(Sprawy szczegółowo - osobowe).

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH OKRĘGOWYCH KOLEI PAŃSTWOWYCH.

Mianowania:

Inż. Walicki Stefan, Naczelnik Oddziału Ruchu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie,— Naczelnikiem Wydziału Ruchu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1. 6072/30.

Inż. Misiewicz Jan, Zastępca Naczelnika Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, — Naczelnikiem Wydziału Mechanicznego w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach.
Nr. P. 1/4563/30.

Mgr. Cramer Feliks, St. Referendarz K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie, — Zastępcą Naczelnika Wydziału Ruchu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4/30.

Inż. Sipayłło Stanisław, Naczelnik Oddziału Mechanicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, — Zastępcą Naczelnika Wydziału Mechanicznego tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/481/30.

Borg Władysław, Kontroler Eksploatacyjny Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie, — Kierownikiem Działu Pasażerskiego i Technicznego w Wydziale Eksploatacyjnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.
Nr. P. 4828/30.

Zahorowicz Eugenjusz-Gracjan, St. Asesor Wydziału Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — Kierownikiem Działu Pasażerskiego w tym samym Wydziale i Dyrekcji.
Nr. P. 1/10195/30.

Inż. Jasiński Aleksander, kontraktowy pracownik Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — Kierownikiem Działu Podtorza i Mostów w Wydziale Drogowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/1493/30.

Stronczyński Stanisław, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, — Kierownikiem Działu Pasażerskiego w Wydziale Kontroli Dochodów tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/8555/30.

Inż. Biszewski Władysław, Kierownik Działu Mechanicznego w Wydziale Kolei Wąskotorowych Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie,— Kierownikiem Działu Parowozowego w Wydziale Mechanicznym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/8627/30.

Kargol Jan, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, — Kierownikiem Działu Taryfowego w Wydziale Handlowo-Taryfowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/8522/30.

Inż. Nowak Tadeusz, Kontroler Drogowy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku, — Kierownikiem Działu Ogólno-Gospodarczego w Wydziale Drogowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4446/30.

Patryn Józef, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach, — Kierownikiem Działu Ogólnego w Wydziale Kontroli Dochodów tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4078/30.

Mgr. Świderski Mieczysław, St. Kontroler Wydziałowy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie, — Kierownikiem Działu Taryfowego w Wydziale Handlowo-Taryfowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/7401/30.

Turek Zdzisław, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie, — Kierownikiem Działu Przedsiębiorstw Pomocniczych w Wydziale Handlowo-Taryfowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/8483/30.

Lercel Franciszek, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie, — Kierownikiem Działu Ogólnego w Wydziale Handlowo-Taryfowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/5763/30.

Inż. Cholewo Jan, Naczelnik Oddziału Drogowego w Grodnie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, — Starszym Kontrolerem Wydziałowym w Wydziale Drogowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/8167/30.

Dowgwiłło Stanisław-Józef, Kontroler Wydziałowy w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — Starszym Kontrolerem Wydziałowym w tym samym Wydziale i Dyrekcji.
Nr. P. 1/5450/30.

Inż. Stachurski Stanisław, Zastępca Naczelnika Oddziału Mechanicznego w Toruniu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku, — Starszym Kontrolerem Maszynowym w Wydziale Mechanicznym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4395/29.

Dr. Pokrzywka Henryk, kontraktowy lekarz Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie, — Lekarzem Sanitarnym w Wydziale Sanitarnym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/7384/30.

Inż. Mirzwiński Gwidon, Zastępca Naczelnika Oddziału Drogowego w Lidzie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, — Naczelnikiem tego samego Oddziału i Dyrekcji.
Nr. P. 1/8167/30.

Inż. Gordziałkowski Adolf, St. Referendarz K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, — Naczelnikiem Oddziału Drogowego w Brześciu n/Bugiem tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/8167/30.

Inż. Piętka Jan, St. Referendarz K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, — Zastępcą Naczelnika Warsztatów Głównych I kl. Warszawa-Wschodnia Dyrekcji. Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.
Nr. P. 1/6429/30.

Inż. Wartalski Feliks, Kierownik Działu I kl. w Warsztatach Głównych Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie, — Zastępcą Naczelnika tych Warsztatów.
Nr. P. 1/383/30.

Inż. Załęski Stanisław, Referendarz K. P. w Warsztatach Głównych Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie, — Kierownikiem Działu I kl. w tych warsztatach.
Nr. P. 1/383/30.

Inż. Miłkowski Zygmunt, Referendarz K. P. w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie, — Kierownikiem I klasy Działu Wagonowego w Warsztatach Głównych I kl. w Nowym Sączu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/5545/30.

Inż. Illaszewicz Józef, Zawiadowca Parowozowni II klasy w Sarnach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — Kierownikiem I kl. Działu Kotlarskiego w Warsztatach Głównych I kl. w Nowym Sączu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie.
Nr. P. 1/5545/30.

Przeniesienie na własną prośbę:

Mgr. Jaroszewski Michał, Kierownik Działu Osobowego w Wydziale Osobowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, — na stanowisko Kierownika Działu Reklamacyjnego w Wydziale Handlowo-Taryfowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/303/30.

Przeniesienia ze względów służbowych:

Inż. Edward Peczke, Naczelnik Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach, — na takie samo stanowisko w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Nr. P. 1/4563/30.

Dziedzicki Bronisław, Kierownik Działu Towarowego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w tym samym Wydziale i Dyrekcji.

Nr. P. 1/10195/30.

Herdin Marjan, Kierownik Działu Pasażerskiego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — na stanowisko Kierownika Działu Towarowego w tym samym Wydziale i Dyrekcji.

Nr. P. 1/10195/30.

Inż. Christman Bronisław, Kierownik Działu Wagonowego w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku, — na stanowisko Kierownika Działu Silnych Prądów w tym samym Wydziale i Dyrekcji.

Nr. P. 1/8643/30.

Trybulski Władysław, Kierownik Działu Przedsiębiorstw Pomocniczych w Wydziale Handlowo-Taryfowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — na stanowisko Kierownika Działu Przewozowego w tym samym Wydziale i Dyrekcji.

Nr. P. 1/8330/30.

Liedtke Edward, Kierownik Działu Przewozowego w Wydziale Handlowo-Taryfowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — na stanowisko Kierownika Działu Bocznic i Umów w Wydziale Ruchu tej samej Dyrekcji.

Nr. P. 1/8330/30.

Eibenschütz Rajmund, Kierownik Działu Ogólno-Prawnego i Dyscyplinarnego w Wydziale Prawnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku, — na stanowisko Kierownika Działu Gruntowego i Wywłaszczeń w tym samym Wydziale i Dyrekcji.

Nr. P. 1/3711/30.

Dr. Hański Stefan, Kierownik Działu Ogólnego w Wydziale Osobowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku, — na stanowisko Kierownika Działu Ogólno-Prawnego i Dyscyplinarnego w Wydziale Prawnym tej samej Dyrekcji.

Nr. P. 1/3711/30.

Dr. Heynar Tadeusz, Kierownik Działu w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku, — na stanowisko Kierownika Działu Reklamacyjnego w Wydziale Handlowo-Taryfowym tej samej Dyrekcji.

Nr. P. 1/3711/30.

Mgr. Marciszewski Teofil, Kierownik Działu Ogólno-Prawnego i Dyscyplinarnego w Wydziale Prawnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach, — na stanowisko Kierownika Działu Osobowego w Wydziale Osobowym tej samej Dyrekcji.

Nr. P. 1/9130/30.

Inż. Szymkiewicz Stanisław, Naczelnik Oddziału Drogowego w Lidzie Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie, — na stanowisko Naczelnika Oddziału Drogowego w Grodnie tej samej Dyrekcji.

Nr. P. 1/8167/30.

Przeniesienie w stan nieczynny:

Mgr. Łukaszewicz August, Naczelnik Wydziału Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, — z dn. 1 marca 1930 r. na podstawie § 126 Rozporządzenia Rady Ministrów z 8.VII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 447).

Nr. P. 1/4209/30.

Zwolnienie ze stanowiska:

Inż. Pirgo Michał, — ze stanowiska Kierownika Działu Magazynowego w Wydziale Zasobów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie z równoczesną zmianą tytułu na St. Referendarz K. P.

Nr. P. 1. 9362/30.

Zwolnienia ze służby:

Inż. Staszewski Juljan, Dyrektor Kolei Państwowych w stanie nieczynnym, — z dn. 30 kwietnia 1930 r., na podstawie § 126 ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8/VII 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57/29, poz. 447).

Nr. P. 1/9086/30.

Kociatkiewicz Kazimierz Karol, Kierownik Działu Ogólnego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie,— z dn. 30 kwietnia 1930 r., na własną prośbę, na podstawie § 123 ustęp ostatni rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8/VII 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57/29. poz. 447) z wyrażeniem uznania za długoletnią owocną pracę w kolejnictwie.

Nr. P. 1/7080/30.

Gulda Franciszek, Kierownik Działu Ogólno-Handlowego w Wydziale Handlowo-Taryfowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie,— z dn. 30 kwietnia 1930 r., na podstawie § 123 ust. 2 p. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8/VII 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57/29, poz. 447) z wyrażeniem uznania za długoletnią służbę w kolejnictwie.

Nr. P. 1/5763/30.

KONKURSY:

na stanowisko Naczelnika Wydziału Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: studja wyższe, wyjątkowo średnie, V lub VI grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w odnośnej gałęzi służby.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/4209/30.

---

na stanowisko Naczelnika Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne, V lub VI grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w służbie mechanicznej.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/9190/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Ruchu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w służbie ruchu.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/10374/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Statystycznego w Wydziale Ruchu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w odnośnej gałęzi służby.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/6110/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Osobowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższę, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz odpowiednia praktyka w dziedzinie administracyjno-osobowej.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/113/18/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Kontroli Dochodów w Bydgoszczy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz odpowiednia praktyka w służbie kasowej i rachunkowej.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/8719/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz wszechstronna praktyka w służbie kontroli dochodów.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/7080/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Rewizji Biletów w Wydziale Kontroli Dochodów w Bydgoszczy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w odnośnej gałęzi służby.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/12129/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Rewizji Biletów w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w odnośnej gałęzi służby.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/7347/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Rewizji Biletów w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w odnośnej gałęzi służby.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/7858/30.

---

na stanowisko Kierownika Działu Zabezpieczenia Ruchu Pociągów w Wydziale Elektrotechnicznym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się. Ukończone studja politechniczne, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa praktyka w służbie elektrotechnicznej. Pierwszeństwo przysługuje absolwentom kursu zabezpieczenia ruchu pociągów w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/8542/30.

---

na stanowisko Naczelnika Parowozowni I kl. w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w służbie trakcji.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/9852/30.

---

na stanowisko Naczelnika 3 Oddziału Ruchu w Kowlu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia, oraz dłuższa praktyka w służbie ruchu.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/7247/30.

---

na stanowisko Starszego Kontrolera Wydziałowego w Wydziale Handlowo-Taryfowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w służbie handlowo-taryfowej.

Termin wnoszenia podań: do dn. 30 czerwca 1930 r.

Nr. P. 1/7401/30.

Unieważnienie legitymacji poselskiej.

Unieważnia się, z powodu zagubienia legitymację poselską Nr. 320, uprawniającą do bezpłatnego korzystania z państwowych środków Komunikacji, wydaną przez Biuro Sejmu dnia 27 marca 1928 roku na imię Johannesa Rosumka, posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Nadmienia się, że posłowi Rosumkowi została wydana nowa legitymacja (wtórnik) Nr. 320/D. z datą 15/IV 1930 r.

Unieważnia się z powodu zagubienia legitymację poselską Nr. 360, uprawniającą do bezpłatnego korzystania z państwowych środków komunikacji, wydana przez Biuro Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej dnia 27 marca 1928 r. na imię Stanisława Strońskiego, posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Posłowi Stanisławowi Strońskiemu został wydany duplikat legitymacji Nr. 360/D. z datą 2 maja 1930 r.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 51391. 30.V.30. 8.500.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1930 wynosi zł. 8.—, półroczna zł. 4.—, kwartalna zł. 2.—. Pojedyńczy numer — groszy 50.